

Llei 35/2022, del 24 de novembre, de modificació de la Llei 8/2013, del 9 de maig, sobre els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer, la protecció de l'inversor, l'abús de mercats i els acords de garantia financera

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
 - Article 1. *Modificació del títol de la Llei*
 - Article 2. *Modificació de l'article 2*
 - Article 3. *Modificació de l'article 5*
 - Article 4. *Addició dels articles 15 bis i 15 ter*

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 24 de novembre del 2022 ha aprovat la següent:

Llei 35/2022, del 24 de novembre, de modificació de la Llei 8/2013, del 9 de maig, sobre els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer, la protecció de l'inversor, l'abús de mercat i els acords de garantia financera

Exposició de motius

El 24 de novembre del 2011 el Consell General va aprovar la ratificació de l'Acord monetari entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea, que permet a Andorra adoptar oficialment l'euro com a moneda legal i emetre les seves pròpies monedes destinades a la circulació i a la col·lecció. L'Acord monetari va acompanyat d'un annex que assenyalava les disposicions jurídiques europees que el Principat d'Andorra ha d'implementar seguint el calendari acordat per Andorra i la Unió Europea, relatives, entre d'altres, a la legislació en matèria bancària i financera. Entre d'altres, Andorra s'ha compromès a aplicar en el seu ordenament jurídic els reglaments europeus següents:

- Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, del 4 de juliol del 2012, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions (DO L 201, 27-7-2012, p. 1-59).
- Reglament (UE) núm. 2015/2365 del Parlament Europeu i del Consell, del 25 de novembre del 2015, sobre transparència de les operacions de finançament de valors i de reutilització (DO L 337, 23-12-2015, p. 1-34).
- Reglament (UE) núm. 2016/1011 del Parlament Europeu i del Consell, del 8 de juny del 2016, sobre els índexs emprats com a referència en els instruments financers i en els contractes financers o per mesurar la rendibilitat dels fons d'inversió, i pel qual es modifiquen les directives 2008/48/CE i 2014/17/UE i el Reglament (UE) núm. 596/2014 (DO L 171, 29-06-2016, p. 1-65).

Aquests reglaments europeus es coneixen com els reglaments EMIR, SFTR i BMR, respectivament (per les sigles en anglès).

També s'aprofita aquesta modificació legislativa per incorporar-hi les modificacions posteriors d'aquests reglaments europeus aprovades a Europa fins ara:

- Reglament delegat núm. 1002/2013 de la Comissió, del 12 de juliol del 2013, pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, del 4 de juliol del 2012, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions pel que respecta a la llista d'entitats exemptes (DO L 279, 19-10-2013, p. 2-3).
- Reglament (UE) 2019/834 del Parlament Europeu i del Consell, del 20 de maig del 2019, pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012 pel que fa a l'obligació de compensació, la suspensió de l'obligació de compensació, els requisits d'informació, les tècniques de reducció de riscos en els contractes derivats OTC no compensats per una contrapart central, el registre i la supervisió dels registres d'operacions i els requisits aplicables als registres d'operacions (DO L 141, 28-05-2019, p. 42-63).
- Reglament (UE) 2021/168 del Parlament Europeu i del Consell, del 10 de febrer del 2021, pel qual es modifica el Reglament (UE) 2016/1011 pel que fa a l'exempció de determinats índexs de referència de tipus de canvi al comptat de tercers països i a la designació d'índexs substitutius de determinats índexs de referència en cas de cessació, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012 (DO L 49, 12-2-2021, p. 6-17).

La Llei 8/2013, del 9 de maig, sobre els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer, la protecció de l'inversor, l'abús de mercat i els acords de garantia financera té una importància significativa al Principat d'Andorra i, en particular, estableix les condicions aplicables a totes les entitats operatives del sistema financer que presten serveis financers, incloent-hi la realització d'operacions basades en derivats financers o la intervenció en operacions de finançament de valors (OFV) per part de les contraparts financeres. Els derivats extraborsaris («contractes de derivats extraborsaris») no tenen transparència, ja que es tracta de

contractes negociats amb caràcter privat i només les parts contractants disposen en general d'informació sobre aquests contractes. Aquests contractes creen una xarxa d'interdependències complexa que pot dificultar la determinació de la naturalesa i el nivell dels riscos en joc. Com ha demostrat la crisi financera, aquestes característiques incrementen la incertesa en moments de tensió en els mercats i, en conseqüència, comprometen l'estabilitat financera.

Aquesta modificació legislativa estableix les condicions que han de complir les contraparts financeres d'un contracte de derivats financers que facin principalment amb una contrapart establerta a la UE. Una de les mesures acordades el 26 de setembre del 2009 en la Cimera de Pittsburgh del G20 fou l'obligatorietat que tots els contractes de derivats extraborsaris normalitzats es compensessin a través d'una entitat de contrapartida central (ECC) i que els contractes de derivats extraborsaris es notifiquessin a un registre d'operacions. Resulta necessari, per tant, establir, per a les contraparts financeres andorranes que subscriuguin contractes de derivats extraborsaris amb contraparts d'un estat membre de la UE, l'obligació de compensació a través d'una ECC reconeguda per la UE respecte dels contractes de derivats extraborsaris que a més puguin compensar-se de forma centralitzada.

Els contractes de derivats extraborsaris que no es consideren aptes per a la compensació a través d'una ECC per part de l'Autoritat Europea de Valors i Mercats (AEVM) comporten un risc de crèdit de contrapart i un risc operatiu, així que és procedent dictar normes amb vista a la gestió d'aquests riscos. Per atenuar el risc de crèdit de contrapart, els participants en el mercat que estiguin subjectes a l'obligació de compensació han de comptar amb procediments de gestió de risc que requereixin un intercanvi de garanties oportú i exacte i amb una segregació adequada.

Resulta oportú que les normes relatives a la compensació de contractes de derivats extraborsaris, a la notificació d'operacions amb derivats i a les tècniques de reducció de risc en relació amb contractes de derivats extraborsaris no compensats per una ECC s'apliquin a les contraparts financeres, és a dir, a les entitats financeres d'inversió, les entitats bancàries, les entitats asseguradores i reasseguradores, els organismes d'inversió col·lectiva (OIC) i, si escau, les seves societats gestores (SGOIC), així com als fons de pensions d'ocupació. Algunes contraparts financeres compten amb un volum d'activitat en els mercats de derivats extraborsaris massa reduït per presentar un risc sistèmic per al sistema financer i massa baix perquè la compensació centralitzada sigui econòmicament viable. Aquestes contraparts, a les quals s'anomena comunament *contraparts financeres de petita dimensió*, han de quedar exemptes de l'obligació de compensació alhora que segueixen estant sotmeses al requisit d'intercanvi de garanties per reduir qualsevol risc sistèmic. No obstant això, quan la posició adoptada per una contrapart financera sobrepassi el llindar de compensació, calculat a nivell de grup, encara que sigui en relació amb una categoria de derivats extraborsaris ha d'activar l'obligació de compensació per a totes les categories de derivats extraborsaris, donada la interconnexió de les contraparts financeres i el risc sistèmic per al sistema financer que pot sorgir si aquests contractes de derivats no es compensen de manera centralitzada.

Les contraparts financeres andorranes que subscriuguin, modifiquin o rescindeixin un contracte de derivats amb contraparts d'un estat membre de la UE han de garantir que els detalls d'aquests contractes es notifiquin a un registre d'operacions reconegut oficialment d'acord amb el Reglament (UE) núm. 648/2012.

També ha de determinar-se qui té la responsabilitat de notificar contractes de derivats extraborsaris en què una o dos contraparts siguin un OIC. Per tant, cal especificar que la societat gestora d'un OIC ha d'assumir la responsabilitat, inclosa la legal, de notificar en nom d'aquest OIC els contractes de derivats extraborsaris que aquest últim hagi subscrit amb contraparts d'un estat membre de la UE i de garantir l'exactitud dels detalls notificats.

Altrament, s'ha posat de manifest la necessitat de millorar la transparència i la supervisió no només en el sector bancari tradicional, sinó també en àmbits en què es duen a terme activitats d'intermediació de crèdit similars a les que efectuen les entitats bancàries, que constitueixen el que es coneix com a «banca paral·lela». Qualsevol deficiència relacionada amb aquestes activitats, que són similars a les que desenvolupen les entitats bancàries, té el potencial d'afectar la resta del sector financer. Les operacions de finançament de valors (OFV) possibiliten l'augment del palanquejament, la prociclicitat i la interconnexió en els mercats financers. En particular, la manca de transparència en el recurs a les OFV ha impedit que les autoritats de regulació i supervisió a escala europea, igual que els inversors, avaluin i controlin correctament els riscos corresponents, assimilables als dels bancs, i el grau d'interconnexió amb el sistema financer. Aquesta modificació de la Llei respon a la necessitat de millorar la transparència dels mercats de finançament de valors i, per tant, del sistema financer, així com de donar a conèixer informació sobre OFV i de permutes de rendiment total als inversors d'organismes d'inversió col·lectiva. Aquestes noves obligacions de transparència en relació amb les OFV han de preveure, doncs, la comunicació de dades sobre les OFV efectuades per tots els participants en el mercat, ja siguin entitats financeres o no financeres, dades que inclouran la composició de la garantia real, la circumstància que la garantia real pugui reutilitzar-se o s'hagi reutilitzat, la substitució de les garanties reals a la fi del dia i els descomptes aplicats.

Les societats gestores d'OIC poden recórrer a les OFV o a les permutes de rendiment total per a una gestió eficaç de carteres. Aquest recurs pot tenir un impacte significatiu sobre el funcionament d'aquests OIC. Les OFV poden servir per assolir els objectius d'inversió o per millorar el rendiment. El recurs a OFV i a permutes de rendiment total podria augmentar el perfil de risc general de l'OIC, si no s'informa d'això adequadament als inversors. És fonamental garantir que els inversors d'aquests OIC puguin triar amb coneixement de causa i avaluar el perfil general de risc i remuneració dels OIC. Efectuar inversions a partir d'informació incompleta o incorrecta sobre l'estratègia d'inversió d'un OIC pot suposar pèrdues importants per als inversors. Per això, és essencial que els OIC facilitin de forma detallada tota la informació pertinent en relació amb el seu recurs a OFV i permutes de rendiment total. Per tal que els inversors puguin tenir coneixement dels riscos associats al recurs a OFV i a permutes de rendiment total, les societats gestores d'OIC han d'incloure en els informes periòdics informació detallada sobre el possible recurs a aquestes tècniques.

Resulta oportú que la política d'inversió d'un OIC, pel que fa a les OFV i a les permutes de rendiment total, es doni a conèixer clarament en

els documents precontractuals, com el prospecte complet d'un OIC. D'aquesta manera es garantirà que els inversors comprenguin i valorin els riscos inherents abans de decidir invertir en un determinat OIC.

Per altra banda, la reutilització de garanties reals proporciona liquiditat i permet a les contraparts reduir els costos de finançament. No obstant això, sol generar complexes cadenes de garantia entre la banca tradicional i la banca paral·lela i dona lloc a riscos per a l'estabilitat financera. La manca de transparència sobre el grau de reutilització dels instruments financers aportats com a garantia real, i els riscos corresponents en cas de fallida, pot socavar la confiança en les contraparts i amplificar els riscos per a l'estabilitat financera. Per augmentar la transparència de les operacions de reutilització, convé establir unes obligacions mínimes de notificació. La reutilització s'ha de produir únicament amb el coneixement i el consentiment expressos de la contrapart aportant, i s'ha de comptabilitzar en el seu compte de valors. L'aplicació dels requisits en matèria de reutilització ha d'ajornar-se sis mesos després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei perquè les contraparts tinguin temps suficient per adaptar els seus acords de garantia, inclosos els acords marc, i perquè els nous acords de garantia siguin conformes a aquesta Llei.

Per una altra part, els preus fixats en molts instruments financers i contractes financers depenen de l'exactitud i la integritat dels índexs de referència. Una sèrie de casos greus de manipulació dels índexs de referència de tipus d'interès, com el líbor i l'euríbor, i denúncies en tercers països sobre la manipulació d'índexs de referència en els sectors de l'energia, el petroli i les divises demostren que els índexs de referència poden estar subjectes a conflictes d'interessos. Els índexs de referència són vitals per fixar els preus de les operacions financeres i afavorir així un funcionament eficaç dels mercats financers en relació amb una àmplia gamma d'instruments i serveis financers. Molts índexs utilitzats al Principat d'Andorra com a tipus de referència en els contractes financers s'elaboren en un estat membre de la UE. A més, les entitats bancàries i financeres andorranes sovint cobreixen els seus riscos o obtenen el finançament necessari per subscriure aquests contractes financers en el mercat interbancari transfronterer. Així mateix, el sector financer també depèn dels índexs de referència per mesurar la rendibilitat d'un OIC amb l'objectiu de fer un seguiment del rendiment, determinar l'assignació òptima d'actius d'una cartera o calcular les taxes de rendiment obtingudes. És per tots aquests motius, així com per donar compliment als compromisos adquirits amb la signatura de l'Acord monetari, que cal transposar les disposicions rellevants per a Andorra del Reglament (UE) 2016/1011. En aquest sentit, és necessari regular la utilització d'índexs de referència en contractes financers i instruments financers, així com per mesurar la rendibilitat de l'OIC, perquè les entitats operatives del sistema financer que facin servir un índex de referència o una combinació d'índexs de referència utilitzin un dels índexs de referència autoritzats i inscrits en el Registre d'Administradors i Índex de Referència de l'AEVM.

La metodologia de la Llei de modificació no altera l'estructura actual de la Llei 8/2013, del 9 de maig, sobre els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer, la protecció de l'inversor, l'abús de mercat i els acords de garantia financera, si bé s'hi incorporen dos capítols nous, el capítol sisè, relatiu a les operacions en derivats extraborsaris, i el capítol setè, relatiu a les operacions de finançament de valors, i s'introdueixen articles nous al capítol cinquè i es fan modificacions als articles ja existents. En primer lloc, el capítol primer, relatiu a les disposicions generals, es modifica mitjançant la inclusió de definicions noves.

En el capítol segon, relatiu als requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer, s'hi afegeix dos articles nous i es modifica un article. El primer article que s'hi afegeix és referent a la utilització d'índexs de referència reconeguts a la UE per les entitats operatives del sector financer, així com a l'obligació d'elaborar i tenir plans rigorosos en cas de modificació significativa o cessació d'un índex de referència que s'utilitzarà. El segon article afegit regula la substitució normativa d'índexs de referència per als quals els seus administradors han cessat l'administració o s'han liquidat, de tal manera que no requereixi la renegociació per incloure una clàusula contractual supletòria abans de la cessació d'aquest índex de referència en els contractes financers i instruments financers. A l'últim, es modifica l'article 5, relatiu a les normes de conducta de les entitats operatives del sector financer, per tal d'evitar possibles represàlies als empleats que comuniquin possibles infraccions d'acord amb el que estableix l'article 4 ter de la Llei 10/2013, del 23 de maig, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

En el capítol quart, relatiu a l'abús de mercat, es trasllada la definició de *entitat financera* al capítol primer perquè aquest terme s'empra en altres capítols de la mateixa Llei 8/2013, i es corregeix un error de referència a l'apartat 4 de l'article 45.

Pel que fa al capítol cinquè, relatiu als acords de compensació contractual i garantia financera, en la secció primera, de disposicions generals, es modifica l'article 74, de l'objecte i l'àmbit d'aplicació, per especificar l'àmbit territorial de les obligacions de transparència en relació amb les operacions de reutilització dels instruments financers rebuts en el marc d'un acord de garantia financera, així com l'article 76 per introduir-hi la definició de reutilització. En la secció segona, relativa al règim dels acords de compensació contractual i de les garanties financeres, es modifica l'article 81 i s'hi insereix l'article 81 *bis* per establir els requisits de transparència de les reutilitzacions dels instruments financers rebuts en virtut d'un acord de garantia financera pignorativa o amb canvi de titularitat.

S'hi incorpora el capítol sisè, relatiu als derivats extraborsaris, que conté tres seccions amb divuit articles nous. La secció primera estableix l'objecte i l'àmbit d'aplicació dels requisits en matèria de derivats extraborsaris, així com la definició de termes rellevants i el tractament de les operacions intragrup. En la secció segona, s'estableixen les obligacions de compensació, notificació i reducció del risc dels derivats extraborsaris. Així doncs, s'estableix l'obligatorietat de compensació de derivats extraborsaris subscrits per les contraparts financeres andorranes amb contraparts d'un estat membre de la Unió Europea, així com amb contraparts de tercers països que puguin tenir un efecte directe, important i predictable dins de la Unió Europea. Per una altra part, s'estableix l'obligació de notificar els detalls de tot contracte de derivats que hagin subscrit les contraparts financeres andorranes amb una contrapart d'un estat membre de la Unió Europea, així com les modificacions i resolucions de contractes, i, a l'últim, l'obligació d'aplicar tècniques de reducció del risc als contractes de derivats extraborsaris no compensats en una entitat de contrapartida central. En la secció tercera s'estableix el règim sancionador relatiu a les operacions amb derivats financers aplicable a les contraparts financeres.

També s'hi incorpora el capítol setè, relatiu a la transparència de les operacions de finançament de valors, que conté tres seccions i quinze

articles nous. En la secció primera, de disposicions generals, s'estableix l'objecte i l'àmbit d'aplicació dels requisits de transparència en relació amb les operacions de finançament de valors, així com la definició de termes rellevants referents a aquest tipus d'operacions. En la secció segona, s'estableix l'obligació de notificació i conservació respecte de les operacions de finançament de valors. A l'últim, en la secció tercera, s'estableix el règim sancionador relatiu a les operacions de finançament de valors aplicable a les contraparts financeres.

Adicionalment, s'introdueixen dos disposicions transitòries a la Llei 8/2013. La disposició transitòria quarta estableix l'exempció temporal de l'obligació de notificar operacions de finançament de valors per als diferents tipus de contraparts, així com en relació amb les obligacions de transparència respecte a la reutilització dels instruments financers rebuts en virtut d'un acord de garantia financera. La disposició transitòria cinquena estableix l'exempció temporal d'utilització d'índexs de referència preexistents a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei que no es trobin autoritzats i inscrits en el Registre d'Administradors i Índex de Referència de l'AEVM, així com per a la utilització d'índexs de referència elaborats per un administrador radicat en un tercer país no estat membre de la UE no inclòs en el Registre d'Administradors i Índex de Referència de l'AEVM, i per a l'elaboració de plans documentats per part de les entitats que especifiquin les mesures que prendrien si l'índex de referència que utilitzen variés de forma important o deixés d'elaborar-se.

La Llei de modificació de la Llei 8/2013 té cinc disposicions finals.

La disposició final primera modifica parcialment el títol preliminar de definicions de la Llei 10/2008, del 12 de juny, de regulació dels organismes d'inversió col·lectiva de dret andorrà, així com l'article 56, sobre el contingut mínim del prospecte complet i el prospecte simplificat, perquè s'hi indiqui si els OIC recorren a operacions de finançament de valors i permutes de rendiment total, així com a la utilització d'índexs de referència. Conseqüentment, es modifiquen els annexos I i II de la mateixa Llei 10/2008 per concretar la informació que s'ha de detallar en relació amb el recurs a aquest tipus d'operacions per part de les OIC en el prospecte complet i en els informes periòdics. També s'hi introdueix una disposició transitòria segona perquè les societats gestores d'OIC i les societats d'inversió actualitzin el contingut del prospecte complet, així com dels informes periòdics.

La disposició final segona modifica la Llei de regulació del règim disciplinari del sistema financer, del 27 de novembre de 1997, per complementar el règim d'infraccions i sancions en relació amb la utilització d'índexs de referència.

Les disposicions finals tercera i quarta regulen la publicació dels textos consolidats de les lleis modificades i el desenvolupament reglamentari.

La disposició final cinquena regula l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Article 1. *Modificació del títol de la Llei*

Es modifica el títol de la Llei 8/2013, del 9 de maig, sobre els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer, la protecció de l'inversor, l'abús de mercat i els acords de garantia financera, que passa a anomenar-se Llei 8/2013, sobre els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer, la protecció de l'inversor, l'abús de mercat, els acords de garantia financera i les operacions amb derivats extraborsaris i de finançament de valors.

Article 2. *Modificació de l'article 2*

S'afegeixen els punts *7 bis*, *11 bis*, *11 ter*, del *32 bis* al *32 quinquies* i del 46 al 53 a l'article 2 de la Llei 8/2013, del 9 de maig, sobre els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer, la protecció de l'inversor, l'abús de mercat i els acords de garantia financera, que queden redactats de la manera següent:

"Article 2. *Definicions*

[...]

7 bis) Entitat financera: té el mateix significat que el que està establert en el punt 28 de l'apartat 1 de l'article 3 de la Llei de solvència, liquiditat i supervisió prudencial d'entitats bancàries i empreses d'inversió.

[...]

11 bis) Derivat o contracte de derivats: un instrument financer dels enumerats a les lletres d) a k) del punt 11.

11 ter) Derivat extraborsari o contracte de derivats extraborsaris: un contracte de derivats, l'execució dels quals no té lloc en un mercat regulat, tal com es defineix al punt 12.

[...]

32 bis) Préstec de valors o matèries primeres o presa de valors o matèries primeres en préstec: una operació per la qual una contrapart cedeix valors o matèries primeres amb la condició que el prestatari retorni valors o matèries primeres equivalents en una data futura o quan així ho sol·liciti la part cedent; aquesta operació constitueix un préstec de valors o matèries primeres per a la contrapart que cedeixi els valors o les matèries primeres i una presa de valors o matèries primeres en préstec per a l'entitat que els rebi.

32 ter) *Operació simultània de compra-retrovenda o operació simultània de venda-recompra*: qualsevol operació en la qual una contrapart compra o ven valors, matèries primeres o drets garantits relatius a la titularitat de valors o matèries primeres i acorda, respectivament, vendre o recomprar valors, matèries primeres o drets garantits de la mateixa descripció a un preu especificat en una data futura, operació que és una operació simultània de compra-retrovenda per a la contrapart que adquireixi els valors, les matèries primeres o els drets garantits o una operació simultània de venda-recompra per a la contrapart que els vengui, sense que aquestes operacions simultànies de compra-retrovenda o de venda-recompra estiguin regulades per un acord de recompra ni per un acord de recompra inversa, en el sentit del punt 32 quater.

32 quater) *Operació de recompra*: tota operació regida per un acord pel qual les transferències d'una contrapart de valors o de matèries primeres o de drets garantits relatius a la titularitat de valors o matèries primeres quan aquesta garantia hagi estat emesa per un mercat organitzat que tingui els drets sobre els valors o matèries primeres i per als quals l'acord no autoritzi l'entitat a fer cessions o pignoracions d'un valor o matèria primera determinada amb més d'una contrapart simultàniament, amb el compromís de recomprar aquests valors o matèries primeres, o valors o matèries primeres substitutius de les mateixes característiques a un preu estipulat i en una data futura i estipulada o per estipular per la part cedent; aquesta cessió constituirà un pacte de recompra per a l'entitat que vengui els valors o matèries primeres i un pacte de recompra inversa per a l'entitat que els compri.

32 quinques) *Operació de préstec amb reposició de la garantia*: les transaccions en les quals una contrapart concedeix un crèdit relacionat amb la compra, la venda, la transferència o la negociació de valors, excepte altres préstecs garantits mitjançant garanties reals en forma de valors.

[...]

46) *Contraparts*: a efectes dels capítols sisè i setè, s'entén com a *contrapart* tant les contraparts financeres com les contraparts no financeres.

47) *Contrapart financera*: s'entén per *contrapart financera* els tipus d'entitats o institucions següents:

- a) Una entitat financera d'inversió de dret andorrà tal com es defineix en l'article 19 de la Llei 7/2013, del 9 de maig, sobre el règim jurídic de les entitats operatives del sistema financer andorrà i altres disposicions que regulen l'exercici de les activitats financeres al Principat d'Andorra, autoritzada de conformitat amb la Llei 35/2010, del 3 de juny, de règim d'autorització per a la creació de noves entitats operatives del sistema financer andorrà;
- b) Una entitat bancària de dret andorrà tal com es defineix en l'article 8 de la Llei 7/2013, del 9 de maig, sobre el règim jurídic de les entitats operatives del sistema financer andorrà i altres disposicions que regulen l'exercici de les activitats financeres al Principat d'Andorra, autoritzada de conformitat amb la Llei 35/2010, del 3 de juny, de règim d'autorització per a la creació de noves entitats operatives del sistema financer andorrà;
- c) Una entitat d'assegurances o de reassurances de dret andorrà autoritzada de conformitat amb la Llei 12/2017, del 22 de juny, d'ordenació i supervisió d'assegurances i reassurances del Principat d'Andorra;
- d) Un OIC de dret andorrà i, si pertoca, les seves societats gestores, autoritzades de conformitat amb la Llei 10/2008, del 12 de juny, de regulació dels organismes d'inversió col·lectiva de dret andorrà, excepte si l'OIC s'ha establert exclusivament a l'efecte de donar servei a un o més plans d'adquisició d'accions per a treballadors;
- e) Un fons de pensions d'ocupació de dret andorrà reconegut oficialment;
- f) Un depositari central de valors d'un tercer país autoritzat i registrat de conformitat amb les disposicions nacionals o supranacionals aplicables;
- g) Una entitat d'un tercer país que requereixi autorització i registre de conformitat amb les disposicions nacionals de la jurisdicció tercera equivalent a aquelles a què es refereixen les lletres a) a f) si s'estableix al Principat d'Andorra.

48) *Contrapart no financera*: empresa, establerta al Principat d'Andorra o en un tercer país, diferent de les entitats esmentades al punt 47 d'aquest article i al punt 5 de l'article 91.

49) *Administrador (d'índex de referència)*: la persona física o jurídica sota el control de la qual s'elabora un índex de referència.

50) *Índex*: tota xifra:

- a) Que es publiqui o es posi a disposició del públic;
- b) Que es determini periòdicament:
 - i) en la seva totalitat o en part, aplicant una fórmula o qualsevol altre mètode de càlcul o mitjançant avaluació, i
 - ii) sobre la base del valor d'un o més actius subjacents o preus, inclusivament preus estimats, tipus d'interès reals o estimats, cotitzacions i cotitzacions fermes i altres valors o enquestes.

A efectes de la lletra a), s'entén que una xifra s'ha posat a disposició del públic quan hi tingui accés un nombre potencialment indeterminat de persones físiques i jurídiques diferents del proveïdor de l'índex o un nombre determinat de destinataris relacionats o vinculats amb aquest proveïdor, ja sigui directament o indirectament com a conseqüència, entre altres coses, de la seva utilització per una o diverses entitats supervisades com a referència per a un instrument financer que emetin, o per determinar l'import que s'ha de pagar en relació amb un instrument financer o un contracte financer, o per mesurar la rendibilitat d'un OIC o facilitar un tipus deutor calculat com a diferencial o

increment respecte a aquesta xifra.

51) *Índex de referència*: tot índex que s'utilitzi com a referència per determinar l'import que s'ha de pagar en relació amb un instrument financer o un contracte financer, o el valor d'un instrument financer o un contracte financer, o per mesurar la rendibilitat d'un OIC, per fer un seguiment del rendiment d'aquest índex o definir l'assignació d'actius d'una cartera o calcular les taxes de rendiment.

52) *Utilització d'un índex de referència*: comprèn els casos següents:

- a) L'emissió d'un instrument financer al qual s'apliqui un índex o una combinació d'índexs.
- b) La determinació de l'import que s'ha de pagar relatiu a un instrument financer o un contracte financer en aplicar un índex o una combinació d'índexs.
- c) El fet de ser part en un contracte financer que utilitzi com a referència un índex o una combinació d'índexs.
- d) L'elaboració d'un tipus deutor, calculat com un interval o un recàrrec respecte d'un índex o una combinació d'índexs i utilitzat exclusivament com a referència en un contracte financer de què el prestador sigui part.
- e) El càlcul de la rendibilitat d'un OIC mitjançant un índex o una combinació d'índexs per fer un seguiment dels rendiments d'aquest índex o combinació d'índexs, així com per definir l'assignació d'actius d'una cartera o calcular les comissions sobre rendiments.

A l'efecte del que s'estableix a la lletra d), la determinació, per part de persones físiques o jurídiques, d'un tipus deutor fix o variable, fixat mitjançant decisions internes i aplicables únicament als contractes financers subscrits per elles o per empreses del mateix grup amb els clients respectius, de cara a la concessió o la promesa de concessió de crèdits en l'exercici de l'activitat comercial o professional, no es considera utilització d'un índex de referència subjecte a les obligacions establertes en els articles 15 *bis* o 15 *ter*.

53) *Contracte financer*: als efectes dels articles 15 *bis* i 15 *ter*, comprèn els tipus de contractes següents:

- a) Contracte de crèdit: contracte mitjançant el qual un prestador concedeix o es compromet a concedir a un consumidor un crèdit en forma de pagament ajornat, préstec o una altra facilitat de pagament similar, exceptuats els contractes per a la prestació continuada de serveis o per al subministrament de béns d'un mateix tipus en el marc dels quals el consumidor paga per aquests béns o serveis de manera esglaonada mentre duri la prestació;
- b) Possibilitat de descobert: contracte de crèdit explícit mitjançant el qual un prestador posa a disposició d'un consumidor fons que superin el saldo al compte corrent del consumidor."

Article 3. *Modificació de l'article 5*

S'afegeix un paràgraf segon a l'apartat 4 de l'article 5 de la Llei 8/2013, del 9 de maig, sobre els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer, la protecció de l'inversor, l'abús de mercat i els acords de garantia financera, que queda redactat de la manera següent:

"Article 5. *Normes de conducta*

[...]

La notificació d'informació a l'AFa en el marc del procediment de comunicació de possibles infraccions d'acord amb el que estableix l'article 4 *ter* de la Llei 10/2013, del 23 de maig, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances no es considera infracció de cap restricció de comunicació d'informació imposada per via contractual o per qualsevol disposició legal, reglamentària o administrativa, ni pot implicar per a la persona que ho notifiqui cap tipus de responsabilitat en relació amb aquesta notificació."

Article 4. *Addició dels articles 15 bis i 15 ter*

S'afegeixen els articles 15 *bis* i 15 *ter* a la Llei 8/2013, del 9 de maig, sobre els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer, la protecció de l'inversor, l'abús de mercat i els acords de garantia financera, que queden redactats de la manera següent:

LesLleis.com

"Article 15 bis. *Utilització d'índexs de referència*

1. Les entitats operatives del sistema financer poden utilitzar un índex de referència o una combinació d'índexs de referència, en el sentit del punt 52 de l'article 2, si l'índex de referència està elaborat per un administrador radicat a la Unió Europea i inscrit en el Registre d'Administradors i Índex de Referència de l'Autoritat Europea de Valors i Mercats (AEVM) o si es tracta d'un índex inscrit en aquest mateix Registre.

La utilització d'un índex de referència administrat, elaborat o controlat per una autoritat pública andorrana o d'un tercer país o per un banc central no està subjecta al compliment dels requisits del paràgraf primer.

2. Les entitats operatives del sistema financer també poden utilitzar un índex substitutiu d'un índex de referència de conformitat amb

l'article 15 ter.

3. Les entitats operatives del sistema financer que utilitzin un índex de referència han d'elaborar i conservar per escrit plans sòlids que especifiquin les mesures que prendrien si l'índex de referència variés de forma important o deixés d'elaborar-se. Quan sigui factible i adequat, en aquests plans s'han de designar un o diversos índexs de referència alternatius que puguin servir de referència per substituir els índexs de referència que deixin d'elaborar-se, i s'ha d'exposar el motiu pel qual aquests índexs constitueixen una alternativa adequada. Les entitats subjectes a aquesta obligació han de facilitar a l'AFA, prèvia petició i sense demora injustificada, aquests plans i les possibles actualitzacions, i s'han de reflectir en la relació contractual amb els clients.

4. En el cas de les societats d'inversió que no hagin designat una societat gestora d'OIC, tal com preveu l'apartat 4 de l'article 18 de la Llei 10/2008, del 12 de juny, de regulació dels organismes d'inversió col·lectiva de dret andorrà, els són aplicables les disposicions d'aquest article.

5. Si un índex de referència preexistent no es troba inscrit en el Registre d'Administradors i Índex de Referència de l'AEVM, però la cessació o modificació d'aquest índex per tal d'adaptar-se al que estableix en aquesta Llei donaria lloc a una causa de força major, frustraria o d'alguna altra manera infringiria les condicions de qualsevol contracte financer o instrument financer o les regles de qualsevol OIC que utilitzi aquest índex com a referència, l'AFA pot permetre la utilització d'aquest índex de manera excepcional per als contractes, instruments o OIC preexistents a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei fins al seu venciment o liquidació. Cap instrument financer, contracte financer, prospecte complet o informe periòdic d'OIC no pot afegir una referència a aquest índex de referència preexistent després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Article 15 ter. *Substitució normativa d'un índex de referència*

1. Aquest article és aplicable a:

- a) Tot contracte financer, o instrument financer, que es refereixi a un índex de referència i es regeixi pel dret andorrà.
- b) Tot contracte financer totes les parts del qual estiguin establertes al Principat d'Andorra i que es refereixi a un índex de referència i es regeixi pel dret d'un tercer país on no s'estableixi la liquidació ordenada d'un índex de referència.

2. Així mateix, aquest article és aplicable als índexs de referència de tercers països si cessar-los o liquidar-los pertorbés de manera significativa el funcionament del sistema financer o plantegés un risc sistèmic per a aquest darrer.

3. El ministeri encarregat de les finances pot elaborar un reglament tècnic de regulació que designi un o diversos índexs substitutius d'un índex de referència sempre que es produeixi alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que l'autoritat competent de l'administrador del dit índex hagi emès una declaració pública o hagi publicat informació en què s'anuncii que aquest índex ha deixat de reflectir el mercat o la realitat econòmica subjacents.
- b) Que l'administrador d'aquest índex de referència o un tercer en nom seu hagi emès una declaració pública o publicat informació, o que aquesta declaració hagi estat emesa o que aquesta informació hagi estat publicada, en què s'anuncii que aquest administrador inicia la liquidació ordenada d'aquest índex o deixa, de forma permanent o indefinida, d'elaborar aquest índex o determinats venciments o divises per als quals es calcula aquest índex, sempre que en el moment de l'emissió de la declaració o publicació de la informació no hi hagi un administrador successor que continuï elaborant aquest índex.
- c) Que l'autoritat competent de l'administrador del dit índex de referència o qualsevol entitat amb autoritat, en matèria d'insolvència o resolució, sobre aquest administrador hagi emès una declaració pública o hagi publicat informació en què es declari que aquest administrador inicia la liquidació ordenada d'aquest índex o deixa, de forma permanent o indefinida, d'elaborar el dit índex de referència o determinats venciments o divises per als quals es calcula aquest índex, sempre que en el moment de l'emissió de la declaració o la publicació de la informació no hi hagi un administrador successor que continuï elaborant aquest índex.
- d) Que l'autoritat competent de l'administrador del dit índex de referència li retiri o suspengui l'autorització, sempre que en el moment de la retirada o suspensió no hi hagi un administrador successor que continuï elaborant aquest índex i el seu administrador iniciï la liquidació ordenada d'aquest índex o deixi, de forma permanent o indefinida, d'elaborar aquest índex o determinats venciments o divises per als quals es calcula aquest índex.

4. L'índex substitutiu d'un índex de referència determinat en virtut de l'apartat 3 substitueix totes les referències al dit índex en els contractes financers i instruments financers a què es refereix l'apartat 1 a partir de la data en què sigui aplicable l'índex de referència substitutiu i quan aquests contractes financers i instruments financers no continguin:

- a) Cap clàusula supletòria; o
- b) Cap clàusula supletòria adequada.

5. Als efectes de la lletra b) de l'apartat 4, una clàusula supletòria es considera inadequada quan:

- a) No inclogui un índex substitutiu permanent d'un índex de referència en cessació; o
- b) Aplicar-la exigeix el consentiment de tercers, el qual hagi estat denegat; o

c) Inclou un índex substitutiu que hagi deixat de reflectir el mercat o la realitat econòmica subjacents que pretén mesurar l'índex de referència cessat, o en divergeix de manera significativa, i l'aplicació del qual podria exercir un efecte advers en l'estabilitat financera.

6. Un índex substitutiu d'un índex de referència no és aplicable quan totes les parts o la majoria de les parts requerides d'un contracte financer o un instrument financer a què fa referència l'apartat 1 hagin acordat aplicar un índex substitutiu diferent de l'índex de referència, ja sigui abans o després de la data d'aplicació del reglament tècnic de regulació de substitució de l'índex de referència d'acord amb l'apartat 3.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.